

רעפ 38615-08-24 - מיכאל בן עמי נ' מדינת ישראל

בית המשפט העליון

ברע"פ 38615-08-24

לפני: כבוד השופט עופר גרוסקופף

המבקש: מיכאל בן עמי
נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל
בקשת רשות ערר על החלטת בית המשפט
המחוזי מרכז בלוד מיום 4.8.2024 בעמ"ת
66359-07-24 שניתנה על ידי כבוד השופטת
מרב גרינברג

בשם המבקש:

החלטה

לפניי בקשת רשות ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי מרכז בלוד (כב' השופטת מרב גרינברג) מיום 4.8.2024 בעמ"ת 66359-07-24 (להלן: החלטת בית המשפט המחוזי), במסגרתה נדחה ערר שהגיש המבקש על החלטת בית משפט השלום בראשון לציון מיום 25.7.2024 במ"ת 67119-05-24 (כב' השופטת שירלי דקל נווה. להלן: החלטת בית משפט השלום), בה נתקבלה בקשה המשיבה להורות על מעצרו של המבקש עד תום ההליכים נגדו.

כידוע, רשות לערור לבית משפט זה על החלטות שנבחנו בערר על ידי בית המשפט המחוזי ("ערר בגלגול שלישי") תינתן במשורה, ורק במקרים בהם הבקשה מעוררת שאלה בעלת חשיבות משפטית או ציבורית, החורגת מעניינם הפרטני של הצדדים לה (רע"א 103/82 חניון חיפה בע"מ נ' מצת אור (הדר חיפה) בע"מ, פ"ד לו(3) 123, 128 (1982); בש"פ 2785/19 יאיר נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (18.4.2019)), וכן כאשר מדובר במקרים נדירים ביותר, בהם שיקולי הצדק מורים על מתן רשות ערעור (רע"פ 8192/12 עכאשה נ' מדינת ישראל, פסקאות 12-11 (20.11.2012); רע"פ 7572/12 הזייל נ' מדינת ישראל, פסקה 12 (23.10.2012)). המקרה שלפניי אינו חורג מעניינו האישי של המבקש, וזאת אף לשיטת המבקש, אשר מבהיר כי בקשתו נוגעת למה שמהווה, לדבריו, "פגיעה שאינה מידתית ולמעלה

מהנדרש [בו]" (סעיפים 14-15 לבקשת רשות הערר). בשים לב לרף ההתערבות המתואר לעיל, לא עלה בידי המבקש להוכיח פגיעה כאמור. עיקר טענותיו מופנות לכך שחרף הסכמתו להשתלב במסגרת טיפולית, הותירוהו בית משפט השלום במעצר עד לתום ההליכים מאחורי סורג ובריח. ברם, עיון בתיק בית משפט השלום מעלה כי זה דן באריכות בטענות המבקש, ואף לא הסתפק בתסקיר המעצר, אלא ביקש משירות המבחן להניח בפניו שני תסקירים משלימים: ביחס לאפשרות שילובו של המבקש במסגרת טיפולית; וביחס לסיכויי הצלחת הטיפול ולמסוכנות המבקש (ראו תסקירים מימים 2.7.2024, 17.7.2024 ו-24.7.2024, בהתאמה). רק לאחר שהעמיד בפניו תשתית זו, קבע את שקבע, תוך שהדגיש כי אפשרות הצלחת הטיפול בעניינו של המבקש הוערכה כ"בינונית" בלבד, וכי אין בחלופה המוצעת, אשר איננה מהווה חלופת מעצר, כדי לאיין במידה מספקת את מסוכנות המבקש - בפרט כלפי המתלוננת. יודגש, כי בניגוד לרושם העולה מהבקשה, הן בית משפט השלום הן בית המשפט המחוזי לקחו בחשבון את החולשות הראייתיות בתיק, אך קבעו כי אלו אינן מבטלות את המסוכנות העולה מכתב האישום - בפרט כלפי המתלוננת (ראו החלטת בית המשפט המחוזי, בעמ' 4, שו' 29-30. כן ראו החלטת בית משפט השלום, בעמ' 34, שו' 28-29). לפיכך, לא מצאתי כל פגם בהחלטות בתי המשפט קמא המצדיק מתן רשות ערעור מטעמי צדק.

הבקשה נדחית איפוא.

ניתנה היום, י"ד אב תשפ"ד (18 אוגוסט 2024).

עופר גרוסקופף
שופט